19/01/2020

Μνήμη του Οσίου Μακαρίου του Αιγυπτίου

/ Βίοι Αγίων

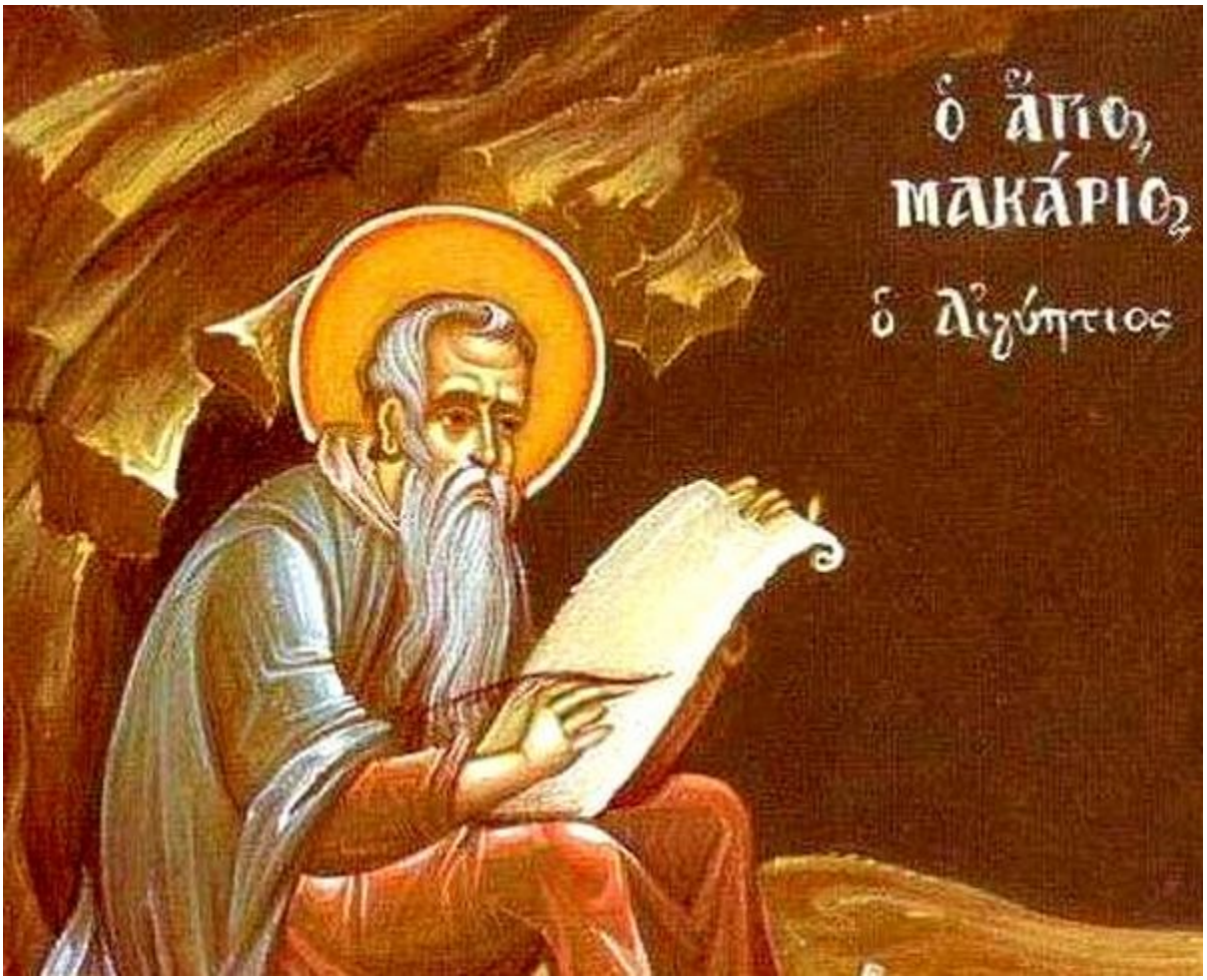

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη δύο μεγάλων ασκητών του Μακαρίου του Αιγυπτίου, που έχει επονομαστεί Μέγας και του Μακαρίου του Αλεξανδρέως.

Οι δύο Όσιοι Μακάριοι, έζησαν τον 4ο αιώνα μ.Χ. στην Αίγυπτο, στα ασκητήρια της Νιτρίας, και έγιναν γνωστοί τόσο για τους πνευματικούς ασκητικούς αγώνες και τα κατορθώματα της πίστεώς τους, όσο και για τα πολλά και ποικίλα θαύματα, που με τη χάρη του Θεού πραγματοποίησαν. Σ’ αυτές τις θεοσημείες περιλαμβάνονται ακόμη και αναστάσεις νεκρών.

Οι θαυμαστοί τους βίοι απετέλεσαν και συνεχίζουν να αποτελούν προσφιλή αναγνώσματα και ασφαλείς πνευματικούς οδηγούς για τους μοναχούς, αλλά και για κάθε ενσυνείδητο πιστό Χριστιανό. Ακόμη, και ψυχωφελή συγγράμματα διατηρούνται στην εκκλησιαστική Γραμματεία με την ονομασία Μακαριανικά έργα,

και τούτο διότι δεν είναι βέβαιο εάν είναι από τη δική τους γραφίδα ή των μαθητών τους.

Σήμερα πανηγυρίζει ο ναός του Οσίου Μακαρίου του Αιγυπτίου στη Δασούπολη Λευκωσίας.

Το περιστατικό των δέκα λεπρών, που ακούμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, βλέπουμε να επαναλαμβάνεται συχνά στην καθημερινή μας ζωή. Από το Θεό όλοι μας παίρνουμε άπειρες δωρεές και ευεργεσίες. Είναι γεγονός ότι τίποτε δεν έχουμε που να μην το έχουμε λάβει ως δωρεά από τον Πανάγαθο Θεό. Όλα όσα διαθέτουμε ως ικανότητες είναι θείες δωρεές.

Ιδού γιατί ο Χριστιανός θεωρεί με νου και ευλάβεια αναγκαίο να ευχαριστεί και να δοξολογεί το Θεό. Η ευχαριστία αυτή δεν περιορίζεται σε μια τυποποιημένη εκφορά λόγων, αλλά πηγάζει εκ βάθους καρδίας και εκφράζει μια ολοκληρωμένη στάση που θα πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος στη ζωή του. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να μιμηθούμε το παράδειγμα του ενός λεπρού που επέστρεψε και ευχαρίστησε τον Κύριο. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο αν στη ζωή μας όλα όσα έχουμε και διαθέτουμε, τα αναφέρουμε ευχαριστιακά προς τον Κύριο και Θεό μας.

Οι μνήμες τέτοιων Αγίων ας είναι για μας αφορμές για κατανόηση και επιδίωξη του αληθινού σκοπού για τον οποίο ήρθαμε στον κόσμο, δηλ. να αγωνιστούμε και να τελειωθούμε εν Χριστώ και τίποτα του κόσμου τούτου να μην μπορεί να μάς χωρίσει από αυτή την ευχαριστιακή πορεία.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου